

Op 4 september 2018 is een mondelinge zienswijze ingediend door twee appelanten, beide wonend in oud-West.

Zij hebben op grond van onderstaande punten bezwaar tegen de inhoud van het ontwerp bestemmingsplan en verzoeken om af te zien van de realisatie van een hotelkamer op het Kaapsduin.

Ze verzoeken de gemeenteraad om het bestemmingsplan niet vast te stellen.

Appelanten geven met de volgende punten aan dat het niet passend is om een hotelkamer mogelijk te maken op het Kaapsduin.

* Een paar punten vooraf

A. De ter inzage legging van het bestemmingsplan viel wel in een uiterst ongelukkig periode : de drukste maand van het toeristenseizoen en dan hebben de meeste eilanders echt geen gelegenheid om stukken te lezen en daarop, tijdig, te reageren.

B. In het bestemmingsplan wordt consequent foutief gesproken over het Seinpaalduin.

Het Seinhuisje staat op het Kaapsduin.

* Inhoudelijk

1. De bestemming van het gebied is "Natuur" en die wordt opgeofferd voor de toerist.

En dat gebeurt op het eiland al veel te veel (o.a. plannen golfterrein, ook op West).

Op het Kaaps(en Seinpaal)duin is de recreatieve druk al heel hoog en dat kan de kwetsbare natuur, maar ook de bewoners in de omgeving, niet verdragen.

2. Staatsbosbeheer (SBB) zou het belang van de natuur voorop moeten stellen en niet het financiële gewin.

SBB moet natuur beheren en controleren dat Kaapsduin en Seinpaalduin niet oneigenlijk worden gebruikt: Oerol voorstellingen op plekken die nog niet hersteld zijn van vorige optredens, rotzooi met name van bruine vloot groepen, maar ook de kudde geiten deze winter heeft bijgedragen aan de rommelige en onverzorgde aanblik van deze duinen.

3. Hoe ziet de exploitatie van Seinhuisje door SBB er concreet uit?

Wat is de rol van hotel Schylge en overige betrokken partijen, zoals Sporen in 't Zand, Buitenleven Vakanties, Hoteloverleg Terschelling, VVV?

Wie doet wat, wie betaalt wat, wat zijn de belangen van de verschillende betrokken partijen?

Waar is de financiële onderbouwing?

4. De beoogde hotelkamer is voor de "happy few."

Beleving van Terschelling, in dit geval van het Kaapsduin, is veel meer dan de beleving van deze kleine doelgroep die over de financiële middelen beschikt om op zo'n locatie te overnachten.

Hoe komen deze mensen boven bij het Seinhuisje?

Toch met gemotoriseerd vervoer of tzt met de lift/funiculaire?

Zouden ze ook genieten van de bruine vloot-groepen die rondhangen en bier drinken op het Kaapsduin, uitkijkend op het terras van het Seinhuisje?

5. Juist de ongereptheid van het Kaapsduin is de kracht, het unieke weidse uitzicht.

6. De hotelkamer zal zorgen voor een extra lichtbron; ongewenst, niet alleen voor de natuur, maar ook voor de omgeving en haar bewoners.

Er is geen behoefte aan een hoog extra lichtobject naast de Brandaris, er is geen behoefte aan een lichtobstakel tussen het Kaapsduin en de ondergaande zon.

Op deze manier maak je van alle andere bezoekers van het Kaapsduin 2^e rangkijkers!

7. Daarbij zullen er veel extra verkeersbewegingen op de Zwarteweg en het familiepad zijn:

de dagelijkse schoonmaak, bevoorrading, onderhoud, het bestelde champagne ontbijt (hotelkamer zou onder meer als bruidssuite worden ingezet), de vele wissels van gasten (er mag niet voor meer dan twee nachten worden geboekt en een 100% bezettingsgraad is het streven), de "kijkers," uiteenlopend van mensen met hond tot groepen hangjongeren en badgasten/eilanders die nieuwsgierig zijn naar de "unieke" (?!) hotelkamer en z'n bewoners op het Kaapsduin.

8. Er moet een draagvlakonderzoek, waarbij in ieder geval de omwonenden benaderd worden, uitgevoerd worden.

Zie stelling Fodzoeker 3-9 september 2018, waaruit blijkt dat 70% van de respondenten voor een dergelijk onderzoek is.

De brief d.d.27-08-2018 van Stichting Ons Schellingerland aan de gemeente betreffende "de postzegelplannen" onderstreept deze behoefte.

9. Waarom wordt het huisje, als het moet blijven, niet toegankelijk gemaakt voor iedereen?

B.V. als informatie centrum, in plaats van daarvoor een bunker te kiezen - lees Sporen in 't Zand, inrichtingsplan "Plaats bepalen" 2011.

Hierdoor blijft ook de kelder met zijn unieke tekeningen behouden (bijlage 2).

Het Seinhuisje zélf heeft verhoudingsgewijs minder historische waarde, eerder een emotionele waarde, dan z'n kelder.

Overleg met de Stichting Bunkermuseum Terschelling?

En bunkers zijn te bezichtigen bij de Tigerstelling!

10. Het familiepad is het enige pad in dit duingebied van Terschelling dat door loopt tot aan de top, alleen dat al is een unieke "voorziening."

Daar waren de omwonenden bij aanleg, en nu nog steeds, al niet positief over, dus nog meer veranderen op/aan het duin zal op grote weerstand stuiten.

Blijft het familiepad bij exploitatie van het Seinhuisje nog steeds toegankelijk voor iedereen?

Je wordt nu al belaagd door fietsers, mountainbikers, skateboarders die beweren niet te weten dat het een voetpad is: op strategische plekken borden/pictogrammen plaatsen, en handhaven (door SBB)!

Kan je er tzt nog ontspannen lopen met je kinderwagen, je hondje, de rolstoel en rijden met de scootmobiel, of word je omvergelopen/gereden door alle partijen die de hotelkamer in stand moeten houden?

Of is het familiepad aangelegd om de hotelkamer te kunnen bereiken / realiseren???

Zie bestemmingsplan-bijlage 1-blz 17: op initiatief van Sporen in 't Zand en SBB heeft het Seinhuisje in 2008 al een recreatieve bestemming gekregen.

Zonder familiepad geen mogelijkheid tot exploitatie van het Seinhuisje als hotelkamer!

11. Parkeren:

-Bestemmingsplan blz 7 - ...Het huisje is alleen te voet bereikbaar... en ...Een herinrichting van het gebied voor de bereikbaarheid met de auto is dan ook niet nodig en vindt niet plaats...

-Bestemmingsplan blz 19 - ...is het plangebied alleen als voetganger goed bereikbaar... en ...kunnen de auto parkeren op de langparkeerplaatsen...en met hun bagage omhoog lopen...

-Bestemmingsplan blz 19- ...dan is de initiatiefnemer (SBB?) bereid een parkeerplaats aan te leggen(!!!)...

Hotelgasten van Seinhuisje hoéven niet met de auto te komen...

12. In het bestemmingsplan wordt gesproken over een "Tiny-House", in dit geval een misplaatste omschrijving.

Een Tiny House wordt gedefinieerd als "een zelfstandige verplaatsbare unit die voor de bewoner dienstdoet als volwaardige woning waarbij het vloeroppervlak niet groter is dan 50 m²" (www.tinyhousenederland.nl).

13. In het bestemmingsplan wordt niet ingegaan op de gevolgen voor de bewoners in de omgeving van het Kaapsduin, en in de rest van het dorp West Terschelling, bij exploitatie van het Seinhuisje.

14. De gemeenteraad maakt door middel van allerlei kleine bestemmingsplannen (lees: postzegelplannen) een steeds groter wordende toeristische ontwikkeling mogelijk.

De natuur en rust verdwijnt voor en door allerlei toeristische voorzieningen. Die voorzieningen samen zorgen voor een forse aantasting van de kernwaarden van het eiland, te weten rust en ruimte. (bijlage 1)

Als men op een unieke locatie wil overnachten dan kan dat op vele plekken in Nederland, en op Terschelling: het eiland hoeft niet te wedijveren met hijskranen en vuurtorens, Locatie Terschelling op z'ich is al uniek. Zet liever in op kwaliteit van bestaande voorzieningen, en niet op die ene hotelkamer en andere attracties op deze oude Terschellinger duinen.

De plannen voor ontsluiting van de bunkers in het gebied zijn al in gevorderd stadium.

De SBB landschapsarchitecten vinden dit geen ingewikkelde zaak!
(Opgetekend uit de mond van mevrouw T. Bok - gebiedsmanager Wadden - tijdens een promotie-excursie op het Kaapsduin voor belanghebbenden (?) op 15 juni 2018.)

* Bijlagen

1. Artikel NRC d.d. 22 juni 2017: Bederf het geheim van Terschelling niet verder
2. Uitleg Hühnerfarm

* N.B.

A. Is er ooit een andere optie overwogen c.q. uitgewerkt wat betreft de bestemming, of afbraak, van het Seinhuisje?

B. Of kunnen we al boeken voor hotel het Seinhuisje.....?

Op internet zijn diverse artikelen te lezen over "Seinhuisje Terschelling"

- SecureTerschelling.nl
- Artikel Leeuwarder Courant 04/04/2018 (?)
- Artikel Skylgenet 01/10/15
- Artikel Skylgenet 07/04/18
- NaarTerschelling.nl

Het lijkt al in kannen en kruiken!

C. Wat veel wordt gehoord uit de mond van vaste Terschelling bezoekers, tijdens Oerol, het Rock & Roll festival, "Terschelling is niet meer wat het was, het is te veel, te druk, te commercieel. Het authentieke gaat verloren. We weten nog niet of we wel weer komen."

Nagekomen artikel over "Springtij" in de in de Leeuwarder Courant d.d. 07/09/2018 met als kop

Duurzaam congres trekt" te veel "volk

-Het jaarlijkse duurzaamheidscongres "Springtij Forum" op Terschelling trekt zoveel deelnemers, dat het tot overlast voor bewoners leidt.

* Samenvatting

Het is niet passend om een hotelkamer mogelijk te maken op het Kaapsduin, om niet nóg meer sporen te maken in het zand van deze hoge duinen, die het dorp al eeuwenlang beschermen tegen wind en water.

Nu is het tijd om de duinen te beschermen!

Opinie

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Bederf het geheim van Terschelling niet verder

Sommige plekken hebben een ziel. Nauwelijks te benoemen, maar onmiskenbaar, schrijft *Hein Doeksen*. En heel kwetsbaar.

🕒 22 juni 2017

iStock

Nergens voelt het einde van een verblijf aan onze kust zo akelig als bij het uitvaren van de haven van West-

Terschelling. Eén lange stoot van de hoorn - de scheepsdiesel dreunt, de boot trilt, ergens begint een vergeten koffiekopje te rinkelen - en langzaam draait de boot weg van de wal. De

achtergebleven badgasten zwaaien. Zij blijven, ik moet terug. Ik krijg bijna een hekel aan die kleurige windjacks en legergroene vogelspotters die zwaaiend, roepend en zingend mijn vertrek lijken toe te juichen. Kijk, wanneer je tijdens je verblijf aan dit stukje kust tot over je oren verliefd bent geworden op dat meisje, daar beneden op de kade, die met die sjaal voor haar mond. Of op die jongen die nu verderop voor jou het havenlicht in klimt. Ja, dan is dit vanbinnen zachtjes huilen volkomen gerechtvaardigd. Maar ik kom en ga hier verdorie al jaren. Waarom dan toch dit knagend gevoel?

Hein Doeksen is architect en bouwkundig ingenieur. Hij doceerde aan de Lincoln University.

Laten we alsjeblieft van Terschelling leren en stoppen met verdere kustbebouwing

Terschelling is een van die kustlocaties waar je een sterke band mee opbouwt, een plek waarmee je jezelf wilt identificeren - al na één bezoek. Het laat zich maar lastig benoemen. In de landschapsarchitectuur spreken we van een *'sense of place'*, of van een *'genius loci'*. Een plek waar bepaalde indrukken bij elkaar komen die je een geluksgevoel geven, zoals dat bij voorbeeld bij anderen gebeurt op een heilige plaats.

Omgevingsanalisten spreken graag van een *'narrative place'*, een verhalende plek. Een locatie waar de omgeving het vertellen van je overneemt. Een omgeving die zich moeiteloos laat lezen zonder de vrije interpretatie van de waarnemer - de fantasie - te beknotten. Natuurlijk is voor dit geluksgevoel meer nodig dan strand, zee, duinen, bos, wad, polder, haven, dorp, fiets, bolderkar en, niet te vergeten, de wind!

Lees ook onze artikelen in de serie *de strijd om het strand* waarin we de verwarring rond het Kustpact beschrijven:

Deel 1: Testcase Brouwerseiland.

Want er zijn veel meer kustlocaties die hieraan voldoen. Wat maakt Terschelling nu zo speciaal? Hoeveel auto's zie je niet door Nederland rijden met achterop een sticker van de Terschellinger vlag: vijf horizontale streepjes rood-blauw-geel-groen-wit. Geen tekst, geen uitleg, dit is alleen voor intimi. Bezoekers van geen enkel andere kustlocatie doen dit. En op Terschelling zelf fietsen de badgasten en vogelaars al na enkele dagen over hún eiland en foeteren, als waren zij autochtonen, op de nieuwkomers die nog niet weten welke fietscodes hier gelden. Het lijkt Amsterdam wel!

De vergelijking met de hoofdstad gaat overigens nog verder op. De populariteit van deze twee toeristenlocaties dreigt zichzelf te verstikken. De 'sense of place' erodeert. Hoelang kan Terschelling dit nog aan, deze almaar groeiende vraag naar gastvrijheid? Wat Airbnb in Amsterdam lijkt te veroorzaken, doet de niet te stoppen beleggingsdrift in toeristenaccommodaties op Terschelling.

Hoelang kan Terschelling dit nog aan, deze almaar groeiende vraag naar gastvrijheid?

TWEET

De authenticiteit van dit eiland slijt. Eerst zichtbaar, maar nu ook voelbaar en naar het lijkt slecht herstelbaar. Het specifieke dat maakt dat je verbonden wilt zijn met een omgeving die niet van jou is, wordt minder.

Hoelang krijgen we nog dat weeë gevoel bij de afvaart? Wanneer is het weg en komt het niet meer terug? Pas als de Brandaris er niet meer staat? Niemand weet het. Dus laten we alsjeblieft van Terschelling leren en stoppen met verdere kustbebouwing! We zijn iets kapot aan het maken dat we pas merken als het er niet meer is, de sense of place.

Hühnerfarm

Met dank aan John Potharst

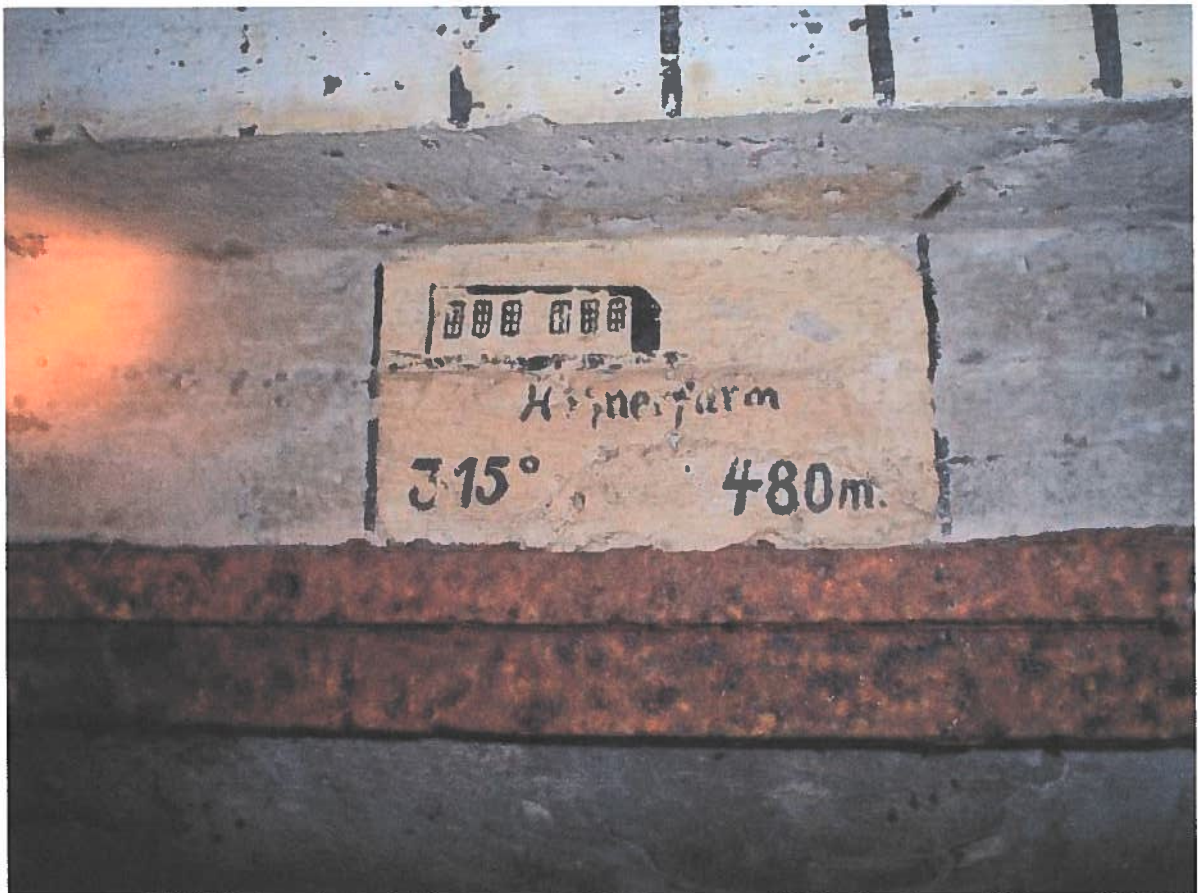
Hühnerfarm

Als je met de boot Terschelling nadert, zie je boven op het duin een klein huisje staan.

Dit is het vroegere peilstation wat de nederlandse marine vlak na de oorlog heeft gebouwd. Toen het er stond, stond op het seinpaalduin zelfs nog de 38 meter hoge Wassermann-toren die in september 1948 verwijderd is. Het 'seinhuisje', zoals dit huisje in de volksmond wordt genoemd, heeft als fundering de betonnen grondplaat waar in de oorlog het zoeklicht van de West-batterij op stond.

Doordat vlak na de oorlog dit huisje is gebouwd, is iets unieks bewaard gebleven. Als je namelijk bij het 'seinhuisje' aan de noordkant staat en je kijkt naar het noorden, dan zie je een boerderij met een oranje dak. Aan de westkant daarvan stond in de oorlog een kippenschuur waar ook de Duitsers hun profijt van hadden.

Tijdens een nachtelijke actie, met de bedoeling om geallieerde vliegtuigen te traceren, kwam de kippenschuur in het volle licht van het zoeklicht te staan. Dit deed de kippen geen goed want daarna waren ze een mooie tijd van de leg!! Daar hadden de Duitsers dus geen profijt van. Dus Hitler kon in zijn reichs-bunker hoog en laag springen, maar op 315 graden werd niet meer geschenen met het zoeklicht!

Als je in de kelder van het seinhuisje komt is de gradenboog van het zoeklicht nog behouden gebleven en de bezetter heeft bij de gradenboog bij 315 graden een uniek tekeningetje gemaakt met de tekst "Hühnerfarm" compleet met de graden en de afstand.

De bezetter had dus vaak ook een menselijke kant. Dit is heel goed te lezen in het 3 delige "Wespennest Leeuwarden" dat gaat over vliegbasis Leeuwarden. Dit was eerst, toen de bezetter er kwam, alleen een grasveldje met 1 gebouwdje, C-10, maar wat ze opbouwden tot Vliegerhorst Leeuwarden. Daar staat b.v. in beschreven dat er een Duitse vlieger was die eens, tijdens of vlak voor de kerst, op patrouille was, toen hij een bommenwerper ontmoette die al aangeschoten was. De Duitse jagers vielen altijd van onderen aan omdat de Engelsen daar namelijk geen geschut hadden. Het was een hele makkelijke prooi voor de Duitser maar hij liet zijn geschut niet spreken en hij draaide zich om en liet hun gaan. De bemanning van de bommenwerper heeft dit waarschijnlijk nooit door gehad en de Duitse vlieger weet ook niet of de bommenwerper Engeland nog gehaald heeft.

Hij heeft dit natuurlijk een mooie poos verzwegen.